

[Formanden]

gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 91:

Forslag til folketingsbeslutning om fredning af Harboør Tange og Agger Tange.

Af Hjortnæs (S), Leif Hermann (SF) og Anne Grete Holmsgård (VS) m.fl.
(Fremsat 22/3 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

En række folketingsmedlemmer fra socialdemokratiet, SF og VS har ønsket at pålægge mig at tage de nødvendige initiativer til fredning af Harboør Tange og Agger Tange.

Det er jo lidt sent, for den 16. marts i år underskrev jeg en bekendtgørelse efter naturfredningslovens § 60 for Harboør Tange og Agger Tange. Denne bekendtgørelse er baseret på forarbejde, der er udført i tidligere regeringers tid, og sikrer gennem sine bestemmelser, at de meget værdifulde naturområder på tangerne bliver varigt beskyttet.

De pågældende folketingsmedlemmer har udarbejdet deres eget forslag til bekendtgørelse. Denne fremgangsmåde må jeg af principielle grunde tage afstand fra. Folketinget har i naturfredningsloven bemyndiget miljøministeren til ved bekendtgørelser at foretage fredning af statsejendom og på søterritoriet. Hvis folketetinget udarbejder bekendtgørelser, påtager tinget sig dermed også ansvaret for de deri givne bestemmelser. Det er min opfattelse, at sådanne detaljerede administrative opgaver bør løses i ministerierne, hvor også ansvaret for deres udformning og gennemførelse hører hjemme.

Med hensyn til det politiske spørgsmål, når vi taler om Harboør og Agger Tange, er det glædeligt at konstatere, at et så bredt flertal går ind for, at naturen på tangerne bevares og plejes. Traditionen med en bred politisk opbakning på naturfredningens område er således også fulgt i denne sag.

Da vi er enige i den overordnede politiske målsætning i denne sag og områderne nu er

sikret ved en miljøministeriel bekendtgørelse, har jeg svært ved at se baggrunden for, at dette beslutningsforslag er blevet genfremsat. Altså måtte der vel være tale om nogle væsentlige forskelle på de gældende regler og beslutningsforslaget. Men den eneste reelle forskel, jeg har kunnet få øje på, er, at den bekendtgørelse, jeg har udstedt, har været igennem en omfattende forhandling med alle berørte, herunder også de lokale beboere, Danmarks Naturfredningsforening og Dansk Ornithologisk Forening. Dette synes ikke at være tilfældet med beslutningsforslaget.

Ganske vist er der fra den første fremsættelse i efteråret 1983 og til det nuværende beslutningsforslag sket en vis lempelse af forslaget, men jeg mener stadig ikke, at det i tilstrækkeligt omfang tilgodeser både hensyn til naturen og hensynet til de mennesker, der skal leve i området til daglig. Personligt har jeg lagt vægt på forhandlinger med de lokale myndigheder og interesseorganisationer også i denne sag. Grunden er, at min principielle holdning er den, at de ret strenge reguleringer i området på længere sigt vil blive respekteret og styrket, hvis vi har de lokale myndigheders og beboeres forståelse og opbakning.

Der må også tages hensyn til, at der i disse egne er foretaget fredninger på ca. 25 pct. af arealerne, mens der i gennemsnit for hele landet kun er fredet omkring 3 pct. af arealet. Dette stiller i allerhøjeste grad krav om et særligt samarbejde med kommuner og interesseorganisationer i området. Det er det, der har været tilfældet i denne sag.

Helt konkret kan jeg da også nævne spørgsmålet om pleje. Fra alle sider er der enighed om, at for at pleje strandene skal der helst være kvæg på græs. Kan denne pleje udføres i et samarbejde mellem stat og lokale landmænd på stedet, betyder det en enkel, rimelig og fornuftig drift til fordel for den natur, som vi så inderligt ønsker at bevare. Jeg har derimod mine tvivl om, hvorvidt beslutningsforslaget kan danne grundlag for et sådant nyttigt samarbejde. Jeg kan ikke dy mig for at pege på, at netop landbrugsbedriften er et af de spørgsmål, som tidligere regeringer har haft meget vanskeligt ved at løse.

De bestemmelser, der gælder i dag, opfølger de skærpede beskyttelsesforanstaltninger til naturfredningsloven, som blev gennemført i 1983.